

РЕШЕНИЕ

№ 7252

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9398** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. А. Б., гражданка на И., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, лично и като законен представител на непълнолетните си деца: Зайд А. Н., ЛНЧ [ЕГН] и А. А. Н., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 14412 от 28.09.2022 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ, както на нея, така и на непълнолетните ѝ деца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението, поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Наведени са доводи, че е налице нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, тъй като административният орган не е изяснил фактите от значение за спора. Не се е съобразил и с новоизтъкнатите обстоятелства във връзка с писмото с отправена заплаха за живот на жалбоподателката и този на децата ѝ. Изтъква се, че липсата на сигурност продължава и към настоящия момент, което правело невъзможно връщането в страната по произход. В конкретния случай е налице риск от изтезание и нечовешко и уничително отношение. На следващо се посочва, че в процесното

решение липсва преценка за най - добрия интерес на децата ѝ, съобразно Закона за закрила на детето (ЗЗДт). Иска се от съда да отмени на решението като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за ново разглеждане и произнасяне от административния орган.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и като законен представител на двете си деца. Чрез процесуалния си представител адв. Ф., поддържа жалбата, по изложените в нея съображения и моли същата да бъде уважена.

Жалбоподателката лично, споделя, че се страхува, защото племето ѝ иска да убие не само нея, но и децата ѝ. В тази връзка е искането за ново разглеждане на молбата ѝ, като бъде извършен подробен анализ на ситуацията в страната по произход относно, племенните религиозни вражди и опасността за жалбоподателката, ако се завърне там.

Ответникът – Заместник-председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, като взе предвид, че жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал.3 ЗУБ, от адресат на оспорения отказ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, намира същата за допустима.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадена от С. А. Б., лично и като законен представител на непълнолетните си деца: Зайд А. Н., ЛНЧ [ЕГН] и А. А. Н., ЛНЧ [ЕГН], последваща молба за предоставяне на международна закрила, по смисъла на т. 6, § 1 от ДР на ЗУБ, регистрирана, с рег. № УП 17122/04.02.2022 г. на ДАБ-МС и с вх. № РД 09-297 от 04.02.2022 г. на РПЦ – С. (л. 103).

По делото не е спорно, че молбата е подадена във връзка с Решение № 37 от 12.01.2022 г. и Решение № 284 от 28.04.2022 г., постановени по адм. дело № 1111/2021 г. по описа на Административен съд - Х. (л. 48 и л. 123 по делото), с които последователно е отменено решение № 28-ОК от 21.09.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последващата молба с УП-17123 от 02.09.2021 г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила. В тази молба като ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на лице търсещо международна закрила е посочено, че при евентуално завръщане в страната е налице опасност жалбоподателката и децата ѝ да бъдат преследвани и изтезавани и мъчително убити. Като доказателство за изложените в молбата твърдения, към същата са представени приложения, като видно от административната преписка, касае се за документи на чужд език и снимков материал – 2 броя снимки.

Въз основа на новоподадена на 04.02.2022 г. последваща молба молителката е регистрирана като лице от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], И.,

гражданка на И., етническа принадлежност – „сунит“, вероизповедание – мюсюлманка, семейно положение: омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на С. Б. са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ (л. 86). На 04.02.2022 г. е съставен регистрационен лист (л. 101). В същия ден С. Б. е получила и копие от Указания рег. № УП-17122/04.02.2022 г., относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България (л. 95 и сл.), включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила. Видно от удостоверителното изявление на С. Б., обективизирано на стр. 5 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденката език – „арабски език“, и е получила копие от тях. Също така е запозната с допълнение към указания, на основание чл. 29, ал. 1, т. 2 от ЗУБ (л. 88) и с информация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи международна закрила. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта (л. 94) с референтен номер BR112C2202040002.

На 04.02.2022 г. на жалбоподателката е връчена покана за насрочено интервю (л. 93). Уведомена е, че неявяването ѝ ще се счита за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на статут, както и че неявяването на определената дата или в продължение на 10 работни дни след нея е основание за спиране за производството.

Видно от съставения протокол рег. № УП 17122/10.02.2022 г. (л. 82 и сл.) на 10.02.2022 г. е проведено интервю с жалбоподателката, на разбираем за нея език. От изложеното, по време на интервюто се установява, че С. А. Б., не е арестувана или осъждана, не се е занимавала с политика, не е членувала в политически партии и организации. Самоопределя се, че принадлежи към етническата група „арабка“. Същата е „мюсюлманин - шиит“ по религия като твърди, че в тази връзка не е имала проблеми. Заявява, че е родена в [населено място], където е живяла до отпътуването си. Споменава, че за кратък период от време е живяла с родителите си в [населено място], но няма спомен за причината поради която са се завърнали отново в родния ѝ град. Относно семейното си положение посочва, че с М. М. С. е сключила религиозен брак на 01.02.2021 г. в [населено място]. С него няма сключен граждански брак, поради липсата на развод с първия ѝ съпруг, който не иска да плаща издръжка за децата. Твърди, че когато била в девети клас я омъжили насила, бракът е регистриран след като навършила осемнадесет години. Няма документ за брака, но от възрастта на дъщеря ѝ Н. може да се установи, че разликата между двете е 15 години. За съжителството си с първия съпруг посочва, че се отнасял лошо с нея и децата ѝ, биел ги. Преди седем години той я изоставил и сключил брак с друга жена. От тогава С. Б. отглежда сама децата си в къща под наем, където готви домашни ястия, а след това ги продава.

Изтъква, че в хода на предходните производства по ЗУБ, не е разказала за отношението на втората съпруга на баща ѝ. Разказва, че баща ѝ е починал и е отгледана от втората си майка. Биологичната ѝ майка е сключила брак с друг мъж, веднага след нейното раждане. В И. има един брат и две сестри, с които не поддържа връзка. Твърди, че втората съпруга на баща ѝ не е позволявала тя да ходи на училище. Това е и причината често да я бие, а веднъж дори я сложила да седи върху

гореща печка и сега има белези.

Във връзка с решението да напусне страната си на произход посочва, че в началото на 2021 г., поради здравословни проблеми, помолила първия си съпруг да ѝ даде пари за децата, но той я набил с тояга и я заплашил, че ще я убие. Твърди, че той е полицай, поради което изпитва страх да се оплаче в полицията. През февруари (на 01.02.2021 г.), същата година е сключила брак с М. С.. Две седмици по - късно легално напуснали И. за Турция. Във връзка с втория си брак разказва, че майката на М. им помагала, включително и с пари. Обаче като цяло бракът им е приет за „срам“ от останалите членове на семейството му. Било взето решение да ги убият, поради което съпрузите избягали и се скрили в необитаема къща. По време на интервюто разказва и как със съпруга и четирите ѝ деца са стигнали в България. Относно документите ѝ за самоличност твърди, че старата лична карта е при сестра ѝ, а новата заедно с чантата ѝ е останала в трафиканта. Разполага само със снимки на документите на децата.

Във връзка с новопредставените снимки посочва, че това е къщата, в която живяла тайно с новия си съпруг преди да напусне страната. Относно заплашителното писмо разказва, че М. го е получил на телефона си. Изтъква, че представя доказателства едва сега, поради стрес покрай карантината и защото не е питана от интервюиращият орган. Допълва, че нейната цел е да получи закрила от Република България, защото ако се върне в И. ще я убият. Страхува се и за децата си, които сега са по – спокойни. В заключителната част от протокола е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за оспорващата език - арабски, без да съществуват комуникативни пречки и без възражения или допълнения от нейна страна.

От представената административна преписка е видно, че на 15.02.2022 г. от началника на отдел ПМЗ – О. купел, РПЦ - С. е съставено уведомително писмо, на основание, чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето, по повод на което със Заповед № ЗС/Д-Х-Х-142/18.02.2022 г. и № ЗС/Д-Х-Х-057/18.02.2022 г. (регистрирани в ДАБ при МС на 28.04.2022 г.) на ЗАЙД А. Н., и А. А. Н. е определени социален работник, който във връзка с производството по ЗУБ да присъства при провеждане на интервю с децата.

С писмо рег. № УП-17122/18.03.2022 г. (л. 70) ДАНС не възражава да бъде предоставена закрила в Р България на С. А. Б..

С молителката е проведено повторно интервю на 15.04.2022 г., съгласно протокол рег. № УП17122 от 15.04.2022 г. (л. 63 и сл.), по време, на което отново ѝ е предоставена възможност да разкаже за причините, поради които е напуснала страната на произход и за документалното организиране на легалното напускане на И..

Във връзка с покана за интервю от 15.04.2022 г. (л. 62) се установи, че на 28.04.2022 г. в присъствието на преводач е проведено и интервю с непълнолетния Зайд А. Н., за което е съставен протокол № УП17122 от 28.04.2022 г. (л. 54). С оглед на становището в писмо рег. № УП17122/15.02.2022 г. на началник отдел ПМЗ – кв. О. купел, РПЦ- С. (л. 72 и сл.), интервю с А. А. Н. не е проведено.

След преценка на събраните по преписката доказателства на 27.05.2022 г. е

изготвено становище на експерт към РПЦ-С., в което се предлага на кандидата и неговите две деца да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут (л. 41).

Като част от преписката е приета актуална справка вх. № МД-353/22.06.2022 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в И., както и конкретно за актуално положение в Иракски К. и Д.. От ответната страна по делото е представена и справка вх. № МД-715/04.11.2022 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, относно актуалното общо положение и политическа обстановка в страната. Справките са съставени съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Данните от същата са анализирани в обстоятелствената част на оспорения акт.

От съдържанието на административна преписка и приетите писмени доказателства се установява още, че жалбоподателката е пристигнала нелегално в Република България, без документи за самоличност, заедно с децата си - Н., Х., Зайд и А.. Във връзка със Заповед № УРИ6865ОЧ-52/27.04.2021 г. на началник гранично полицейско управление – Е. са били настанени в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР.

Не е спорно по делото, че за първи път жалбоподателката е поискала международна закрила в Република България за себе си и за децата си З. А. Н., А. А. Н., Х. А. Н., с молба вх. № 105450-1472 от 12.05.2021 г. опис на Дирекция Миграция, и вх. № 877/19.05.2021 г. при РПЦ-Х., (двете регистрирани в ДАБ под рег. № УП 17122/19.05.2021 г. - л. 209-210 по делото). За проведеното на 03.06.2021 г. в хода на предходното производство интервю е съставен протокол рег. № УП17122 от 03.06.2022 г. – л. 180 и сл. по делото. По делото са представени и протоколи от проведени на 03.06.2021 г. интервюта с две от децата - Зайд Н. и Х. Н. (л. 186 и сл.) и е видно, че интервюиращият орган ги е изслушал в присъствието на: С. Б. - майка; преводач и социален работник. От социалния работник в отдел „Закрила на детето“ към дирекция „СП“ - Х. са изготвени три доклада (л. 169 и сл.).

С първото Решение № УПХ-157 от 08.06.2021 г., издадено от Интервюиращ орган на ДАБ при МС (л. 162 и сл. по делото), на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на С. А. Б. и трите ѝ деца. След обжалване Административен съд – Хасково с Решение № 445 от 19.07.2021 г. по адм. дело № 611/2021 г. (копие на съдебния акт - л. 151 и сл. по делото) съдът е отхвърлил жалбата, като в съдебния акт е посочено, че „решението не подлежи на касационно обжалване“.

С молба вх. № КП-1416/13.08.2021 г., регистрирана в ДАБ при МС с № УП17122/25.08.2021 г. (л. 139) и молба вх. № 17122 от 02.09.2021 г. (л. 135 по делото) С. А. Б., лично и като законен представител на непълнолетните си деца З. А. Н., А. А. Н., Х. А. Н., Н. А. Н., подала до Председателя на ДАБ - МС нова последваща молба за закрила, с която поискала на основание чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ да бъде предоставен

бежански или хуманитарен статут. Към молбата били приложени снимков материал и копие документи на чужд език.

С Решение № 28-ОК/21.09.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС, последващата молба от 02.09.2021 г. на С. А. Б. и нейните деца, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, на основание чл. 76б ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

С Решение № 37 от 12.01.2022 г. и Решение № 284 от 28.04.2022 г., по адм. дело № 1111/2021 г. на Административен съд – Хасково, решението от 21.09.2021 г. е отменено, а преписката е върната на административния орган за произнасяне по същество.

По делото не е спорно и че непосредствено след издаване на съдебното решение, от страна на молителката, е подадена процесната молба за получаване на международна закрила с рег. № УП17122/04.02.2022 г. по описа на ДАБ-МС (л. 103).

Като е обсъдил описаните по горе обстоятелства заместник председателя на ДАБ при МС е постановил процесното решение № 14412 от 28.09.2022 г., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, на кандидата е отказано предоставяне на статут. Административният орган е изложил мотиви за липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изтъкнати са редица несъответствия в бежанската история, представянето от чужденката на неотнормирани факти и са обсъдени представените писмени доказателства, във връзка с изложените от молителката твърдения, които не представляват официални документи. Обсъдена е обстановката в И. като е прието, че тя не дава основание за опасения от преследване. При обсъждане на въпроса за висшия интерес на децата, административният орган, позовавайки се на чл.24 от Хартата на основните човешки права на ЕС и на чл.3 от Конвенцията на ООН за правата на детето, достигнал до извод, че висшият интерес на децата следва да бъде разгледан с оглед принципа за запазване целостта на семейството, като висшият интерес на децата изисквал те трябва да продължат да живеят заедно с майка си в държавата им по произход.

Препис от Решение № 14412/28.09.2022 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС е връчено лично на жалбоподателката на 03.10.2022 г.

По делото са приети под опис доказателствата по административната преписка, както и допълнително представени такива по настоящото дело.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че Решението е постановено от компетентен административен орган в хипотезата на делегация съобразно Заповед №РД 03-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ (л. 13).

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 1а, ал. 2 от ЗУБ, международната закрила включва предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут.

Чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, определя предпоставките, при наличието, на които може и следва да се предостави статут на бежанец, а именно „Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея“. Предпоставките включват: основателни опасения от преследване въз основа на някои от признаците – раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група; въз основа на това да се намира извън държавата си по произход и най-накрая да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата по произход.

Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ, определя предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, а именно „Хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец“ и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Съгласно § 1, т.6 от ДР на ЗУБ *„последваща молба“* е молбата за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производство за предоставяне на международна закрила в Република България, приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Предвид гореизложеното безспорно е, че процесната молба за закрила рег. № УП17122 от 04.02.2022 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ, като подадена в хипотезата на „приключило с влязло в сила решение по производството за предоставяне на международна закрила в Република България, като молителят не е напуснал територията на Република България. Това е така, тъй като с Решение № 445 от 19.07.2021 г. (л. 151 и сл.), по адм. дело № 611/2021 г., на Административен съд – Хасково, е отхвърлил жалбата на С. Б. от И., срещу решението на административния орган по първото производство по ЗУБ. В решението е посочено, че не подлежи на касационно обжалване.

Установи се и, че молбата е подадена във връзка с Решение № 37 от 12.01.2022 г. и Решение № 284 от 28.04.2022 г., постановени по адм. д. № 1111/2021 г. по описа на Административен съд - Х. (л. 48 и л. 123 по делото), с които е отменено решение № 28-ОК от 21.09.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, а последващата молбата на С. Б. е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Като ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на лице търсещо международна закрила е посочено, че втората съпруга на покойният баща на молителката има лошо държание към нея. Въпреки това основно се поддържа, че при евентуално завръщане в страната по произход е налице реална опасност жалбоподателката и децата ѝ да бъдат преследвани, изтезавани и мъчително убити. Видно е, че от страна на жалбоподателката във връзка с изложените в молбата твърдения е представено писмо от шейховете на племената Алзобия и Алакил; акт за сключен религиозен брак и снимков материал - 2 броя снимки.

Във връзка с така посоченото и предвид събраните по делото доказателства и въпреки представените справки относно положението в И. е видно, че от страна на АО не е обсъден въпроса относно влиянието на решенията взети от шейховете на местните племена, както и въпроса относно положението на съпрузите - брачен съюз между мъж и по-възрастна изоставена жена с деца и тяхното приемане в обществото, във връзка с твърдението ѝ, че връщането в страната по произход представлява опасност за живота на жалбоподателката и децата ѝ.

На следващо място, съдът намира, че в хода на административното производство не е разгледана бежанската история на децата - Зайд А. Н. и А. А. Н., не са спазени императивните правила на Закона за закрила на детето /ЗЗДт/, който е приложим, поради обстоятелството, че Зайд Н. и А. Н. са деца (не са навършили 18-годишна възраст). В хода на разглеждане на последващата молба се установява, че на основание чл. 15, ал. 5 от ЗЗДт до Дирекция "Социално подпомагане е изпратено искане за изразяване на становище или представяне на социален доклад. Определено е и, че ще бъде проведено интервю само с непълнолетния Зайд Н.. Видно от приложените към преписката писмени доказателства, обаче на 28.02.2022 г. по време на изслушването на непълнолетния Зайд Н. не е присъствал социален работник - лицето определено със Заповед № ЗД/Д-Х-Х-057/18.02.2022 г., издадена от Директор на Дирекция "Социална подпомагане. В тази връзка преди издаване на процесното Решение № 14412 от 28.09.2022 г., не е представен и социален доклад относно малолетното дете. Доклади не са представени и в хода на настоящото производство.

Във връзка с гореизложеното съдът обръща внимание, че правилата на чл. 15 от ЗЗДт са синхронизирани с чл. 22, ал. 1 от Конвенцията за правата на детето, който задължават Република България като страна по нея да вземе необходимите мерки, за да осигури на всяко дете, което иска да получи статут на бежанец или се счита бежанец в съответствие с приложимото международно и вътрешно право и процедури, независимо дали е придружено или не от своите родители или което и да е друго лице, подходяща закрила в ползването на правата му.

В настоящия случай нарушението на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт следва да се квалифицира като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, тъй като е попречило да се изяснят надлежно всички данни относно децата, с оглед охрана на интересите им. Това е така и с оглед изтъкнатото от чуждата гражданка ново обстоятелство при подаване на молба ѝ, че отправените от племената заплахи за убийство касаят и децата ѝ. Това обстоятелство се изтъква като причина от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ за предоставяне на субсидиарна закрила, която привръзка е достатъчна да се приеме, че този нов факт е свързан с разглеждането на това дали тези кандидати отговарят на условията по Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на международна

закрила съгласно чл. 40, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС.

Принципът за осигуряване на най-добрия интерес на детето е установен с Конвенцията на ООН за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение за осигуряване на закрила и за защитата на правата на детето, като в българското законодателство понятието е дефинирано в § 1, т. 5 вр. т. 11 от ДР Закона за закрила на детето. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която съдът намира за нарушена.

Извършената в процесното Решение преценка, относно висшия интерес на децата е формална, тъй като не е съобразена с личната им история и възможността за спокойно съществуване при евентуално връщане в страната на произход. Съдът споделя напълно доводите на жалбоподателката в тази връзка и счита, че преценката на ответника относно децата е следвало да бъде подробно мотивирана, при съобразяване и с данните за конкретното място на произход (Решение № 3824 на ВАС от 12.03.2020г, по адм. дело № 8779/2019 г.).

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено при нарушаване на императивни правни норми, чието нарушаване от административния орган, настоящият съдебен състав квалифицира като съществено – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ, делото като преписката следва се изпрати на ответника за ново разглеждане на молбата, след актуализирана оценка на общата ситуация във връзка с личната история на жалбоподателката, при съобразяване с дадените указания във връзка с прилагане на чл. 6а от ЗУБ вр. §1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 14412 от 28.09.2022 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на С. А. Б., гражданка на И., ЛНЧ [ЕГН] и на децата ѝ - Зайд А. Н., ЛНЧ [ЕГН] и А. А. Н., ЛНЧ [ЕГН],

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган на ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба, с вх.№ РД09-297/04.02.2022 г. по описа на ДАБ - МС при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: